

РЕШЕНИЕ

№ 3003

гр. София, 07.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав,** в публично заседание на 07.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Сточева, като разгледа дело номер **7924** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Ю. Р. Т. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], против Ревизионен акт /РА/ № Р-2205-1302061-091-01/24.09.2014 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., частично потвърден и изменен с Решение № 986/22.06.2017 г. на и.д. Директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, постановено при условията на чл.156, ал.6 от ДОПК във връзка с постъпила жалба до Съда с вх.№ 53-04-446/15.06.2017 г.

Жалбоподателят оспорва допълнително установените му задължения за данък върху доходите на физически лица от свободни професии, граждански договори и др. по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, както следва: за 2008 г. – в намаления му размер от 3 555,95 лв., ведно със съответната лихва; за 2010 г. – в намаления му размер от 1 098, 73 лв., ведно със съответната лихва; и за 2011 г. – в намаления му размер от 979,62 лв., ведно със съответната лихва.

В жалбата се релевират оплаквания за нищожност на РА. Подателят ѝ твърди, че не е бил уведомен за започване на ревизионното производство, нито за издаване на РД и РА. Сочи, че ревизията не е възложена по правилата на ДОПК и не е започнала и приключила по законосъобразен начин, като опорочаването на процедурата е от

естество да доведе до нищожност на РА. Наред с това жалбоподателят навежда доводи и за незаконосъобразност на акта. Оплаква се, че с РА неправилно е определен недостиг на парични средства към конкретни дати, а не в годишен аспект. Сочи, че са дублирани разходите му за живот по статистически данни през годините с тези, които са индивидуално определени. Счита, че неправилно са начислени разходи за престой в чужбина за продължителни периоди, през които е бил в България. Настояна, че необосновано е прието нулево начално салдо, което не отразява получените суми от продажби на недвижими имоти. Отправя искане РА да бъде прогласен за нищожен, алтернативно да бъде отменен като незаконосъобразен. В с.з. жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Директорът на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, в с.з. чрез юк.М. оспорва жалбата, а впоследствие чрез юк.М. изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли Съда да я отхвърли, като присъде в полза наответника разноските по делото за изготвяне на СГЕ, както и юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1302061/08.03.2013 г., издадена от П. Г. Г. - Началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С., е възложена ревизия на жалбоподателя за определяне на задълженията за данък по чл.48 ЗДДФЛ за данъчните периоди от 2008 г. до 2011 г. ЗВР е връчена на 18.03.2013 г. срещу подпис лично на ревизираното лице, което е попълнило разписката за получаване (л.315). Определен е срок на ревизията до 3 месеца от връчване на ЗВР. За ревизиращи органи са определени П. Н. Г. – гл.инспектор по приходите, ръководител на ревизията, и А. Б. Г. – гл.инспектор по приходите. Органът по възлагането е оправомощен със Заповед № РД-01-1354/01.11.2012 г. /л.360/. ЗВР е изменена със ЗВР № 1305651/18.06.2013 г. Със Заповед № 1300349/01.07.2013 г. ревизионното производство е спряно на основание чл.34 ДОПК. Със Заповед № 1404602-8/11.06.2014 г. ревизионното производство е възобновено, като е определен срок на ревизията до 28.06.2014 г. Със ЗВР № 1404607/11.06.2014 г. е променен обхватът на ревизията, като е включена и 2012 г. Със ЗВР № 1405091/27.06.2014 г. е определен срок на ревизията до 28.07.2014 г. Всички горесцитирани заповеди са издадени от органа, издал първоначалната ЗВР.

За резултатите от ревизията е съставен РД № 1405091/18.07.2014 г., връчен на 23.07.2014 г. по реда на чл.32 ДОПК. В срока по чл.117, ал.5 ДОПК не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА № Р-2205-1302061-091-01/24.09.2014 г., издаден от П. Г. Г. - Началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С., орган, възложил ревизията, и П. Н. Г. – гл.инспектор по приходите в ТД на НАП-гр.С., ръководител на ревизията. РА е връчен надлежно на 22.02.2017 г. във връзка с указания за това, дадени с Решение № 106/23.01.2017 г. на Директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, в което са констатирани нарушения досежно първоначалното връчване на акта.

С оспорения РА са определени допълнителни задължения за данък върху доходите на физически лица, които произтичат от констатирано несъответствие между стойността

на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните/получени доходи за ревизираните периоди.

В ревизионното производство са предприети процесуални действия, описани подробно в РД. На ревизираното лице е връчено искане от 14.03.2013 г. за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, в отговор на което не са представени изискваните документи.

В хода на ревизията органите по приходите са установили обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК, а именно: наличие на данни за укрити приходи или доходи, и несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните/получени доходи за ревизираните периоди.

На ревизираното лице е връчено уведомление изх.№ 59-00-731/11.06.2014 г. (л.236), с което то е известно, че основата му за облагане по ЗДДФЛ за всички ревизирани периоди ще бъде определена по особения ред по чл.122 ДОПК. Заедно с уведомлението е връчено искане за представяне на декларация за имуществено и финансово състояние по чл. 124 от ДОПК, но изискваните документи не са представени.

На основание чл.37, ал.5 ДОПК ревизията е изпратила искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица, както следва:

- изх.№ 17-00-670/28.03.2013 г. до всички банки, регистрирани в България, относно наличието на открити/закрити банкови сметки, наети сейфове или закупени ДЦК. Получените отговори и документи са подробно описани в РД на с.2-3;

- изх.№ 17-00-670/28.03.2013 г. до отдел "Пътна полиция-КАТ" в СДВР, относно наличие на регистрирани МПС на името на лицето. Получен е отговор от 29.05.2013 г., че няма данни за регистрирани МПС;

- изх.№ 17-00-670/28.03.2013 г. до отдел "Документи за самоличност" в СДВР, относно излизанията извън територията на страната за периода на ревизията. Получен е отговор от 29.04.2013 г. с таблица за влизания и излизания, като е уточнено, че след 2007 г. данните са непълни;

- изх.№ 59-00-731/29.08.2013 г. до Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация". Получен е отговор от 17.09.2013 г., че няма данни относно притежавани, наети или държани на друго основание въздухоплавателни средства;

- изх.№ 59-00-731/29.08.2013 г. до Изпълнителна агенция "Морска администрация". Получен е отговор от 12.09.2013 г., че лицето няма регистрирани плавателни съдове;

- изх.№ 59-00-731/27.08.2013 г. до Агенцията по вписванията относно регистрирани сделки с недвижими имоти. Получен е отговор от 13.09.2013 г. с копия на поисканите документи.

С протокол № 1422730/02.07.2014 г. е приобщен протокол № 1426875/09.06.2014 г. за извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, относно съпоставка между придобитото имущество и доходи на лицето за периодите от 2005 г. до 2007 г. и за 2012 г., ведно с всички доказателства и приложения към него.

С протокол № 1335783/07.10.2013 г. са приобщени получените документи в папка на I.B.C. G. L. от Специализираната прокуратура.

Ревизиращият екип е извършил съпоставка между направените от лицето разходи и декларираните и/или получени доходи, в която са намерили отражение данните от събраните в хода на ревизионното производство доказателства. След анализ на събраните доказателства, органите по приходите не са установили основания за

отпадане на обстоятелствата по чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК. Данъчната основа за облагане с данък по чл.48 ЗДДФЛ за периодите в обхвата на ревизията е определена по реда на чл.122 ДОПК, като при определянето ѝ са взети предвид относимите към ревизираното лице обстоятелства, като платени данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания; движението и остатъците по банкови сметки; официални документи и документи с достоверни данни; капитала и пазарната цена на придобитите имущества към момента на придобиването; brutните доходи; сключените договори; обичайният размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, както и на транспортните, дневните и квартирните разходи при пътувания в страната и чужбина и други.

В хода на ревизията е установено, че Ю. Р. Т. е местно физическо лице и е женен за Е. И. Т.. Семейството има едно дете – М. Ю. Т., [дата на раждане] На съпругата е извършена паралелна ревизия, приключила с РА № Р-2205-1302059-091-001/24.09.2014 г.

От справка в информационната система на НАП органите по приходите са установили свързаните лица на ревизираното лице, в които то е притежавало дялове или акции, на които е било едноличен собственик на капитала или управител.

Ревизията е съставила семеен паричен поток на ревизираното лице и съпругата му, базиран на минимални парични разходи за физическо лице на месец за издръжка и живот по данни от Националния статистически институт /НСИ/, като в потока са включени и документално доказаните получени доходи и извършени разходи от семейството, както и внесените и изтеглени парични средства от банковите сметки на жалбоподателя. Резултатите в справката на паричния поток по години се разделени между двамата съпрузи по равно, тъй като ревизираното лице е било в законов режим на общност - съпружеска имуществена общност /СИО/. При него вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на съпрузите, независимо от това на чие име са придобити. Разходите за задоволяване на нуждите на семейството се поемат от двамата съпрузи. За задължения, поети за текущите нужди на семейството, съпрузите отговарят солидарно.

С РА по години са установени следните задължения, относими към настоящото съдебно обжалване:

За 2008 г.:

Задълженото лице е подало годишна данъчна декларация по чл.50 ЗДДФЛ за 2008 г. вх.№ [ЕГН]/30.04.2009 г. Няма декларирани доходи, нито данък за довносяне или възстановяване.

От справка в информационната система на НАП е установено, че за времето от 10.06.2005 г. до 28.03.2008 г. Т. е бил назначен в [фирма] като управител с основна заплата от 345 лв., но не е декларирали получен доход, нито е удържан данък. Няма данни за дата и начин на плащане на възнаграждението и дали действително е платено.

На ревизираното лице е определена начална разполагаема сума към 01.01.2008 г. в размер на 0 лв.

Предвид извършената ревизия и на съпругата на жалбоподателя, е съставен „семеен паричен поток“ за разходите и доходите на двамата съпрузи и съответно минимални парични разходи за домакинство на месец за издръжка и живот по данни от НСИ. Приети са минимални разходи за издръжка и живот по данни от НСИ на едно домакинство от двама души за 2008 г. в размер на 8 096 лв.

Установено е, че през 2008 г. са платени 55 000 лв. по предварителен договор за покупка на имот в С.. Видно от документите, придобиването на имота все още е предмет на съдебен спор. Сумата е платена на [фирма] на 27.06.2008 г. Сумата е намерила отражение в съставения паричен поток.

От получения отговор от дирекция „Национална служба полиция“, който съдържа данни за датите на излизане на лицето и неговата съпруга от територията на страната, датите на влизане, часовете на влизане и излизане, КПП, целта на пътуване, държавата, за която пътува и държавата, от която пристига, за ревизирания период, за 2008 г. е определен разход за извършени пътувания в чужбина в размер на 11 568,69 лв. /с. 6-7 от РД/. Разходите за пътувания в чужбина са изчислени на база утвърдените размери на дневни и квартирни пари, определени съгласно Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. Същите са описани в таблица в РД и са включени като паричен разход за съответния период в изготвените справки по години. Органите по приходите са установили, че декларираните и получените доходи на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние. За двамата съпрузи превишението на разходите над приходите в паричния поток възлеза на 133 012,50 лв. Ревизираното лице не е доказало наличието на парични средства за покриване на извършените разходи и ревизията е приела, че е налице несъответствие имущественото и финансово състояние и получени приходи/доходи. Установено е, че разходите на задълженото лице за 2008 г. надвишават приходите му общо с 66 506,25 лв. /S от 133 012,50 лв./.

В резултат на гореизложеното данъчната основа за облагане за 2008 г., определена по реда на чл.122, ал.1 ДОПК, е в размер на 66 506,25 лв. На основание чл.50, ал.1 във вр.с чл.10 ЗДДФЛ ревизираното лице е било длъжно да включи тази сума като данъчна основа в ГДД.

При данъчна ставка 10% съгласно чл.48, ал.1 ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 6 650,63 лв. Сумата не е внесена и е дължима заедно с определената на основание чл.1 ЗЛДТДПДВ лихва от 3 757,45 лв.

С Решение № 986/22.06.2017 г. Директорът на дирекция „ОДОП“ е изменил РА в тази част, като е приел, че неправилно органите по приходите са взели предвид начална разполагаема сума за 2008 г. в размер на 0 лв. Решаващият орган е приел, че е логично и житейски обосновано съпрузите да имат спестявания в резултат на трудовия си стаж и участията си в търговски дружества, поради което е прието, че всяко от лицата е имало възможност да разполага със сума в размер на 5 000 лв. Тези изводи са подкрепени и от факта, че към преписката е приложен Нотариален акт № 199, том IV, рег.№ 27786, дело № 756/2006 г., видно от който Е. Т. продава свой недвижим имот за сумата от 21 000 лв. на Н. 991 Е..

Решаващият орган е приел, че в ГДД за 2008 г. на Е. Т. е декларирана сумата от 10 069,16 лв. от отдаване под наем на апартамент и гараж в С. и следва да бъде включена в приходната част на паричния поток.

При проследяване движението на банковите сметки на ревизираното лице, решаващият орган е установил, че са плащани суми по банков път към хотели, покупка на бижута и др., като по този начин, част от разходите са дублирани, тъй като в статистическите данни се включват и разходи за данъци и осигурителни вноски, за гориво, транспорт, вода и електроенергия, свободно време отход и туризъм и т. н. Предвид това от разходната част на справката са изключени разходите за издръжка и живот по данни от НСИ.

От изготвената справка за хронологично проследяване на движението на паричните средства в брой решаващият орган е констатирал, че установеният недостиг за ревизираните години е по дати, а не на годишна база.

Решаващият орган е установил, че е налице разминаване и несъответствие в изводите на органите по приходите относно периодите, за които се твърди, че Ю. и Е. Т. са били извън страната, при положение, че за същия период лицата са извършвали преводи на каса по банковите си сметки в България: на 30.04.2008 г. и на 05.05.2008 г. има банкови преводи, а ревизиращият екип е начислил разходи за дневни и квартирни пари за периода 26.04.2008 г. - 08.05.2008 г.; аналогично е извършвано начисляване за 09.08.2009 г. и 10.08.2009 г., както и за периода от 25.02.2012 г. – 09.06.2012 г. С оглед установеното, решаващият орган е приел, че разходите за пътувания на лицето в чужбина в определения от органите по приходите размер следва да отпаднат от паричния поток като необосновани.

С оглед на това решаващият орган е определил за 2008 г. начална разполагаема сума на паричните средства в брой в размер на 10 000 лв. /по 5 000 лв. за всеки от съпрузите/. Разходите за пътуване в размер на 11 568,69 лв. за Ю. Т. и в размер на 22 159,53 лв. за Е. Т. са премахнати. Разходите от данни на НСИ в размер на 8 096,04 лв. за двамата съпрузи също са изключени, а в приходната част на паричния поток е включен доход от наем в размер на 10 069,16 лв., деклариран от Е. Т. в ГДД за 2008 г. След така нанесените корекции в годишен аспект е установено превишение на разходите над приходите на семейството в размер на 71 119,08 лв., която сума е разделена поравно между двамата съпрузи /по 35 559,54 лв./.

Въз основа на така изчислената данъчна основа дължимият данък е определен в размер на 3 555,95 лв., ведно със съответната лихва за забава.

За 2010 г.:

Задълженото лице не е подало ГДД по чл.50 ЗДДФЛ за 2010 г.

С РА е определена начална разполагаема сума към 01.01.2010 г. в размер на 0 лв.

В съставения семеен паричен поток за разходите и доходите на двамата съпрузи са взети предвид минималните парични разходи за домакинство на месец за издръжка и живот по данни от НСИ. Минималните разходи за издръжка и живот по данни от НСИ на едно домакинство от двама души за 2010 г. са в размер на 8 108 лв.

Органите по приходите са установили, че на 23.02.2010 г., [фирма] е възстановило предоставената му през 2009 г. сума в размер на 23 470 лв. Същата е намерила отражение в „паричния поток“.

Органите по приходите са определили 2 366,54 лв. разходи за извършените пътувания в чужбина на основание получената справка от СДВР /с.14 от РД/.

Ревизията е приела, че задълженото лице не е доказало наличието на парични средства за покриване на извършените разходи, извазяващи се във внасяне на суми в брой по банкови сметки, с оглед на което ревизията е приела, че са налице факти и обстоятелства за несъответствие между имущественото и финансовото му състояние и получени приходи/доходи. След извършена съпоставка е установено, че разходите, извършени от задълженото лице, надвишават приходите с 17 476,28 лв. /S от общото превишение от 34 952,56 лв. в семейния паричен поток за 2010 г./.

Ревизията е достигнала до извода, че сумата представлява укрит доход и е взета за данъчна основа за облагане, определена по реда на чл.122, ал.1 ДОПК. На основание чл.50 ал.1 във вр.с чл.10 ЗДДФЛ Т. е бил длъжен да включи тази сума като данъчна основа в ГДД.

При данъчна ставка 10% съгласно чл.48, ал.1 ЗДДФЛ е определен дължим данък върху така данъчна основа е в размер на 1 747,63 лв., като е начислена и лихва за забава от 609,38 лв.

С Решение № 986/22.06.2017 г. Директорът на Дирекция „ОДОП“ е приел, че предвид липсата на деклариращи от жалбоподателя парични наличности в брой към началото на периода, се определя начална разполагаема сума в размер на 0 лв. за 2010 г. От разходната част на справката са премахнати разходите за пътуване в размер на 4 869,98 лв. и разходите по данни от НСИ в размер на 8 108,04 лв.

Така на годишна база е установен недостиг на парични средства в размер на 21 974,54 лв. за двамата съпрузи и за сумата в размер на 10 987,27 лв. /S от 21 974,54 лв./ На жалбоподателя е определен данък в размер на 1 098,73 лв. Дължимият данък за 2010 г. е намален от 1 747,63 лв. на 1 098,73 лв. ведно със съответната лихва.

За 2011 г.:

Задълженото лице не е подало ГДД по чл.50 ЗДДФЛ за 2011 г.

С РА е определена начална разполагаема сума към 01.01.2011 г. в размер на 0 лв.

В съставения семеен паричен поток за разходите и доходите на двамата съпрузи са взети предвид минималните парични разходи за домакинство на месец за издръжка и живот по данни от НСИ. Минималните разходи за издръжка и живот по данни от НСИ на едно домакинство от двама души за 2011 г. са в размер на 8 547 лв.

Определен е разход за извършени пътувания в чужбина в размер на 625,86 лв. на основание получената справка от СДВР, посочени в табличен вид на с.14 от РД.

Ревизията е приела, че задълженото лице не е доказало наличието на парични средства за покриване на извършените разходи, извазяващи се във внасяне на суми в брой по банкови сметки, с оглед на което ревизията е приела, че са налице факти и обстоятелства за несъответствие между имущественото и финансовото му състояние и получени приходи/доходи. След извършена съпоставка е установено, че разходите, извършени от задълженото лице, надвишават приходите с 9 695,54 лв. /S от общото превишение от 19 391,08 лв. в семейния паричен поток за 2011 г./.

В резултат данъчната основа за облагане, определена по реда на чл.122, ал.1 ДОПК, е в размер на 9 695,54 лв. Ревизията е определила дължим данък в размер на 969,55 лв. и лихва за забава от 237,61 лв.

С Решение № 986/22.06.2017 г. Директорът на дирекция „ОДОП“ е приел, че за 2011 г. от лицето отново не са деклариращи парични наличности в брой в началото на периода, поради което правилно е определена начална разполагаема сума в размер на 0 лв.

От установеното превишение на разходите над приходите в размер на 19 391,08 лв. решаващият орган е премахнал разходи за пътуване в размер на 1 251,72 лв. и разходите по данни от НСИ в размер на 8 547 лв.

Така на годишна база е установен недостиг на парични средства в размер на 9 592,36 лв. за двамата съпрузи, и само за жалбоподателя - в размер на 4 796,18 лв. /S от 9 592,36 лв./ На жалбоподателя е определен данък в размер на 1 098,73 лв. Дължимият данък за 2010 г. е намален от 969,55 лв. на 479,62 лв. ведно със съответната лихва.

Недоволен от издадения му ревизионен акт, жалбоподателят го е оспорил по административен ред. Срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно съгласие до 13.06.2017 г. на основание чл.156, ал.7 ДОПК. В този срок не е постановено решение. Във връзка с постъпила на 15.06.2017 г. жалба до Административен съд-София град при условията на чл.156, ал.6 ДОПК е постановено Решение № 986/22.06.2017 г. от и.д. Директора на дирекция "ОДОП"-гр. С., с което процесният РА е отменен в частта на установени задължения за 2009 г. и 2012 г. и изменен в останалата част, касаеща задължения за 2008 г., 2010 г. и 2011 г. По делото са представени доказателства за омпетентност на решаващия орган - Заповед № 1418/17.05.2017 г. за назначаването на Н. К., заемащ длъжността "Заместник директор" в дирекция ОДОП, да изпълнява и длъжността "Директор на дирекция" в ОДОП до назначаване на титуляр на длъжността /л.392/.

В хода на съдебното производство служебно беше допусната **съдебно-икономическа експертиза** с в.л. Е. М., която следваше да даде заключение по следните задачи:

1. Да се изготви справка за индивидуалния паричен поток на ревизираното лице за ревизирания период, тоест всички приходоизточници и разходи по пера, които са доказани по делото, като:

- се определи началното салдо на паричния поток към началото на ревизирания период и в началото на всяка една от годините на периода;

- се приложи методиката на чл.122, ал.2 и ал.4 ДОПК

- се определи паричният поток на домакинството при режим на СИО.

2. Като се съобразят всички посочени по-горе критерии, да се определи за всяка от годините на ревизирания период има ли превишение на разходите над приходите, като от получената крайна величина (когато е отрицателна), да се вземе половината за жалбоподателя и така да се определи данъчната основа за облагане;

3. На база тези преизчисления да се представи на вниманието на съда какви биха били размерите на данъка върху доходите на физическите лица за всяка една от годините на ревизирания период и лихва до датата на издаване на РА.

В с.з., проведено на 08.02.2018 г., Съдът констатира, че жалбоподателят не е внесъл определения депозит за СИЕ. Депозитът не беше внесен и до края на съдебното производство, и в тази връзка Съдът прецени процесуалното поведение на жалбоподателя като нежелание да се изслуша служебно допуснатата СИЕ по реда на чл.171, ал.2 АПК във вр.с § 2 от ДР на ДОПК. Изложеното дотук наложи допуснатата експертиза да бъде заличена с протоколно определение от 07.02.2019 г.

По делото бяха приети следните **писмени доказателства**:

Към доказателствата по делото е приета административната преписка, изпратена от ответника с писмо от 11.07.2017 г. Допълнително от ответника са представени доказателства за валидността на електронните подписи на лицата възложили ревизията и издали обжалвания РА, Заповед № РД-01-1354/01.11.2012 г. на директора на ТД на НАП С., с която П. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ е упълномощена да издава ЗВР, Заповед за спиране на ревизията и Заповед за компетентност на лицата, възложили ревизията, както и Заповед № 1418/17.05.2017 г. за назначаването на Н. К., заемащ длъжността "Заместник директор" в дирекция ОДОП, да изпълнява и длъжността "Директор на дирекция" в ОДОП до назначаване на титуляр на длъжността.

Третото неучастващо лице [фирма] представи удостоверения по реда на чл.24, ал.1, т.1 от ЗЕДЕП относно квалифицираните електронни подписи на П. Г. Г. към 24.09.2014 г. и на П. Н. Г. към 24.09.2014 г.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не ангажира писмени доказателства, не се яви и не изпрати представител на нито едно от проведените съдебни заседания.

С молба от 16.11.2017 г. жалбоподателят оспори автентичността на разписката за връчване на първоначалната ЗВР, като заяви, че не е получавал срещу подпис тази заповед, поради което разписката е неавтентична. Ответникът заяви, че ще се ползва от разписката за връчване като писмено доказателство. Ето защо Съдът с протоколно определение от 16.11.2017 г. откри **производство по оспорване** на Заповед за възлагане на ревизия № 1302061/08.03.2013 г., издадена от П. Г. Г., Началник сектор в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С., в частта ѝ на изготвената разписка за връчване заповедта на ревизираното лице Ю. Р. Т..

В хода на съдебното производство беше изслушана **съдебно-графологическа експертиза** с в.л. И. С. със следните задачи:

1. Дали подписът, положен на разписката за връчване ЗВР № 1302061/08.03.2017 г., в полето "получил", е на Ю. Р. Т., или на съпругата му Е. И. Т..

2. Дали ръкописният текст върху разписката, съставляващ датата, цифрите от ЕГН и името "Ю. Р. Т.", са изписани от жалбоподателя или от съпругата му Е. И. Т..

3. Върху документа ЗВР № 1302061/08.03.2017 г. извършени ли са добавки по механичен или химичен начин.

Вещото лице даде заключение, че подписът и ръкописният текст, положени в разписката за

получаване, са на Ю. Т..

По делото са разпитани като **свидетели** лицата П. Н. Г. и А. Б. Г. във връзка с удостоверяване връчването на ЗВР № 1302061/08.03.2013 г.

А. Г. даде показания, че лично е връчила ЗВР № 1302061/08.03.2013 г. на жалбоподателя Ю. Т., като тогава е връчила и искания за предоставяне на документи до него. Връчването е станало в приеманата на ТД на НАП-гр.С., [улица]. Жалбоподателят е положил подписа си за получател пред свидетелката. Тя посочи, че впоследствие никой не е отговарял на оставения телефон за контакт, и двете лица /жалбоподателят и съпругата му/ са издирвани на адреса им, но не са открити.

П. Г. даде показания, че е връчил обжалвания РА № Р-2205-1302061-091-01/ 24.09.2014 г. лично на жалбоподателя. Връчването е станало на адрес [улица] – приемната на дирекция "Контрол" към ТД на НАП-гр.С..

С протоколно определение от 08.02.2018 г. Съдът допусна доказателственото искане на ответника по реда на чл.176 ГПК, като разпреди жалбоподателят да се призове за следващото съдебно заседание и в призовката до него да се впише, че призоваването му е с оглед даване на **обяснение по реда на чл.176 ГПК** относно спорните обстоятелства за връчване ЗВР № 1302061/08.03.2017 г. от кого, по какъв начин, къде и кога. Със същото определение Съдът указва на жалбоподателя, че неявяването му в следващо съдебно заседание ще бъде тълкувано по реда на чл.176, ал.3 ГПК, а по същия начин ще бъде тълкувано и обстоятелството ако бъдат дадени уклончиви или неясни отговори. Жалбоподателят не се яви в с.з., проведено на 19.04.2018 г., нито в друго с.з. и не даде отговор на допуснатите въпроси.

Въз основа на така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Решението на Директора на дирекция ОДОП е получено по електронен път на 30.06.2017 г. /л.337/. Жалбата до Съда е подадена чрез дирекция ОДОП – С. на 15.06.2017 г. - в срока и по реда на чл. 156, ал.5 от ДОПК и от лице с правен интерес, като адресат на РА, с който в негова тежест са определени задължения, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е Ревизионен акт № Р-2205-1302061-091-001 от 24.09.2014 г., издаден съвместно от П. Г. Г. – Началник сектор, възложила ревизията, и П. Н. Г. – гл.инспектор по приходите в ТД на НАП-гр.С., ръководител на ревизията.

Обжалваният РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК /ред. в сила от 01.01.2013 г./, приложима в настоящия случай, доколкото ревизията е възложена със ЗВР № 1302061/08.03.2013 г., РА се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията, в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. РА е издаден от П. Г. Г. – Началник сектор, възложила ревизията, оправомощена да издава ЗВР съгласно Заповед № РД-01-1354/01.11.2012 г. /л.360/ на директора на ТД на НАП С., и П. Н. Г. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията. Следователно, спазена е нормата на чл.119, ал.2 ДОПК.

РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл.117, ал.1 и ал.2 ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения, е връчен на упълномощено от дружеството лице на 29.12.2016 г., в извън определения в закона тридневен срок от издаването му, съгласно разпоредбата на чл.117, ал.4 ДОПК. Сроковете по чл.117, ал.4 ДОПК са инструктивни, а не преклузивни. По прилагането на тези разпоредби

има трайна практика на Върховния административен съд. От значение за процесния случай е, че не е възпрепятствано правото на защита на ревизираното лице и на възможността му да подаде възражение срещу РД, независимо, че то не се е възползвало от нея.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл.120, ал.1 ДОПК предвид препращането към мотивите на РД изцяло. РД и РА са издадени от компетентни органи, такива на които е възложено извършването на ревизията, по силата на което са компетентни по издаването на РД, както и по силата на изричното оправомощаване за издаването на РА, извършено от компетентен орган. РА е издаден от орган по приходите, който заема длъжност по чл.118, ал.2 ДОПК във вр.с чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП – гл.инспектор по приходите.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронен подпис от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл.16, ал.1, т.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство спрямо жалбоподателя.

РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис. Съгласно чл.3 ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр. 34 от 2001 г., в сила от 7.10.2001 г., действаща към момента на издаване на РА), електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизведено; като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл.4 ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на запис в информационната система /л.120/. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Квалифициран електронен подпис съгласно ал.3 и ал.4 е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16 и именно той има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл.16, ал.1, т.1, според което той трябва да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл.24 и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е

такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. По делото са представени удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителни услуги със съдържанието по чл.24, ал.1 ЗЕДЕУУ, обосновава извод за това, че заповедта за възобновяване на ревизия и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в чл.13, ал.3 ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис.

От така представените заверени преписи на хартиен носител, се установява, че актът, издаден като електронен документ, е подписан с квалифициран електронен подпис от определените от закона органи по приходите - Г. Г. – Началник сектор, възложила ревизията, и П. Н. Г. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, които са притежавали квалифициран електронен подпис (л.476-480), вкл. на компакт-диск.

В процедурата по извършване на ревизията не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доказателствата са събрани по предвидени в ДОПК способы - чрез ИПДПОЗЛ, приобщени са по съответния ред, регламентиран в закона и доказателствата, събрани в хода на предходното ревизионно производство, мотивите изцяло са основани на преценката по реда на чл.37, ал.4 ДОПК на събраните в хода на ревизията писмени доказателства за установени положителни факти.

Съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят незаконосъобразност на ревизионния акт. Няма основания и за обявяването му за нищожен, доколкото същият е издаден от материалнокомпетентни органи и при спазване за законовата процедура.

Съдът намира за неоснователно оплакването в жалбата за нищожност на РА поради невръчване на първоначалната ЗВР. По делото бяха събрани безспорни доказателства, включително изготвена СГЕ и свидетелски показания, от които се установява, че първоначалната ЗВР е връчена лично на жалбоподателя, за което същият се е подписал. По реда на чл.176, ал.3 ГПК Съдът тълкува срещу жалбоподателя отказа му да се яви в с.з., за да даде по реда на чл.176 ГПК отговор на спорните обстоятелства за връчване ЗВР № 1302061/08.03.2017 г. от кого, по какъв начин, къде и кога.

Освен това по делото беше установено, че по време на цялата ревизия двамата съпрузи не са съдействали по никакъв начин в протеклото ревизионно производство, като нито са представяли изисканите им документи, нито са отговаряли на телефона оставен за контакт, нито са намирани на адреса им. Въпреки твърдението в жалбата, че жалбоподателят по никакъв начин не е бил уведомен за започване на ревизионното производство, както и за издаването на РД и РА, налице са безспорни доказателства, че част от документите са връчени лично на съпруга ѝ, а останалата част са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, поради неоткриването на лицето на адреса му. Относно връчването на РА, за който жалбоподателят твърди, че не е получавал, се установи, че е извършено повторно връчване по реда на чл.32 ДОПК, което е извършено съгласно нормативните изисквания. Още повече факта, че Ю. Т. е подал жалба по административен ред в срок срещу РА, е доказателство, че той е била наясно, че има издаден РА, и че е запознат със съдържанието му. С оглед всичко гореизложено не са налице основания РА да бъде обявен за нищожен, както и не са налице съществени процесуални нарушения в извършеното ревизионно производство.

Съгласно чл.160, ал.3 ДОПК Съдът дължи произнасяне по съществото на спора, като на първо място следва да се разгледа въпросът налице ли е основание ревизията да бъде извършена по особения ред регламентиран в чл.122, ал.1 ДОПК, като ако се установи, че правилно приходните органи са приели, че ревизията следва да се извърши по реда на чл.122 ДОПК, то съдът следва да се извърши преценка, дали размерът на дължимия данък е правилно определен за съответните години.

Съгласно правилото на чл.124, ал.1 ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на

фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл.122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърденията от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал.2 ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл.122, ал.1, т.1-7 ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за процесните данъчни периоди по отношение на ревизираното лице е констатирано, че са налице данни за укрити приходи /обстоятелство по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК/, както и че декларираните и/или получените доходи на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирия период /обстоятелство по чл.122, ал.1, т.7 ДОПК/.

Относно наличието на предпоставката по чл.122, ал.1, т.1 ДОПК е необходимо да се отбележи, че неотразяването в ГДД на констатираните при ревизията приходи води до категоричния извод, че същите са укрити. По отношение на предпоставката по чл.122, ал.1, т.7 ДОПК приходният орган е анализирал представените от жалбоподателя, макар и в производство по извършване на проверка, писмени доказателства за направени разходи, неоспорени по делото като неистински (неавтентични), сочат именно на това обстоятелство, попадащо в хипотезата на чл.122, ал.1, т.7. Предпоставката по чл.122, ал.1 от кодекса е доказана и РА може да се ползва с презумпцията за вярност по чл.124, ал.2 ДОПК.

С уведомление по чл.124 ДОПК жалбоподателят е уведомен, че в хода на ревизията е констатирано, че направените разходи надвишават размера на декларираните и/или получени доходи, поради което е установено наличието на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК. Предвид изложеното данъкът върху доходите за процесните 2008 г., 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2012 г. е определен по реда на чл.122 ДОПК. Заедно с уведомлението е връчено и искане за представяне на декларации по чл.124 ДОПК, но такива не са представени от лицето. Органите по приходите са извършили множество процесуални действия, подробно описани по-горе в съдебното решение, на база на които са събрали всички възможни доказателства, с които е определена данъчната основа за съответните ревизирани години. Тъй като в хода на ревизията съпрузите не са съдействали по никакъв начин, нито са представили никакви доказателства, то за съставяне на паричния поток, ревизиращият екип е ползвал всички доказателства, събрани по служебен път. От това следва извод, че процедурата по чл.124 във вр.с чл.122 ДОПК за преминаване към облагане по аналог се явява спазена.

Оплакването на жалбоподателя за незаконосъобразно облагане на доходи от дивиденди е взето предвид от решаващия орган в хода на административното обжалване и на практика е удовлетворено, поради което Съдът не следва да се произнася по него.

Жалбоподателят твърди материална незаконосъобразност на РА, но не положи усилия да докаже твърдението си, което се домогва да установи. В този ред на мисли Съдът съобрази дадените на жалбоподателя указания с разпоредителното заседание: че носи доказателствена тежест да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, като може да ангажира всички допустими доказателства; че носи доказателствена тежест да обори фактическите констатации в ревизионния акт, които се смятат за верни до доказване на противното; негова е доказателствената тежест да установи характера и естеството на извършваната от него дейност и източници на доходи през ревизирия период; както и да установи дали декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на финансиране на стопанската

дейност съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирия период. Съдът даде възможност на жалбоподателя да формулира задачи за вещо лице по съдебно-счетоводна експертиза в изпълнение на дадените му указания. Жалбоподателят Т. че не само не се възползва от така предоставената му възможност, а и се противопостави на изслушването на допуснатата СИЕ. Депозитът за същата не беше внесен до края на съдебното производство, и в тази връзка Съдът прецени процесуалното поведение на жалбоподателя като нежелание да се изслуша експертизата. По този начин жалбоподателят сам лиши себе си от възможността да обори фактическите констатации на РА.

Доказателствената тежест не означава задължение за представяне на доказателства. Принципите на обективната истина и служебното начало в процеса налагат Съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, чиято е доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по спора, или са издирени служебно от Съда. При това положение въпросът за доказателствената тежест се свежда до последиците от недоказването. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на Съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Това разбиране произтича от задължението за Съда да реши делото по същество, като отмени изцяло или отчасти ревизионния акт в обжалваната част или да отхвърли предявената жалба, независимо дали в съдебното производство страните са ангажирали доказателства. Изпълнението на това задължение от страна на Съда означава при отсъствие на доказване, да се приеме, че недоказаното не е осъществено. А щом не е осъществен юридическият факт, не могат да настъпят и последиците, които материалноправната норма свързва с неговото проявление.

Нещо повече: в хода на съдебното производство жалбоподателят не ангажира писмени доказателства, не се яви и не изпрати представител на нито едно от проведените съдебни заседания. Така недоказани по делото останаха обстоятелствата дали индивидуалният паричен поток на ревизираното лице за ревизирия период (всички приходоизточници и разходи по пера, които са доказани по делото) са в размер, различен от установения от ревизията, коригиран от решаващия орган при административното обжалване. Процесуалното поведение на жалбоподателя го лиши от възможност да установи твърдението си, че за годините на ревизирия период няма превишение на разходите над приходите. По реда на чл.161 ГПК Съдът тълкува срещу жалбоподателя отказа му да бъде изслушана служебно допуснатата СИЕ. Поради пасивното си процесуално поведение, страната, на която е указана доказателствената тежест и не се е справила с нея, следва да понесе последиците от недоказването.

Съдът съгласно чл.160, ал.1 ДОПК следва да реши делото по същество. Ето защо относно начина на формиране на общия паричен поток на семейството за всяка една от процесните години Съдът следва да извърши проверка дали е налице установения от приходните органи недостиг на парични средства и наличието на материалноправно основание за облагане по реда на чл.48 ЗДДФЛ.

За **2008 г.** РА е изменен, тъй като решаващият орган е констатирал, че неправилно е прието нулево начално салдо на изготвената обща справка на двамата съпрузи. С решението на Директора на Д"ОДОП" е прието, че всяко едно от лицата е разполагало с по 5 000 лв. в началото на периода, която сума е отразена в изготвената справка. Законосъобразно е добавена сумата от 10 000 лв. към общата справка на съпрузите, тъй като видно от доказателствата по преписката за 2008 г. съпругата на жалбоподателя Е. Т. е декларирала сумата от 10 069,16 лв. от отдаване под наем, както и е представен нотариален акт, от който се установява, че е продаден недвижим имот за сумата от 21 000 лв. На следващо място е констатирано, че част от разходите са дублирани, тъй като при проследяване на движението на банковите сметки на лицето са видими плащания по банков път към хотели, покупка на бижута и др. Предвид изложеното правилно са премахнати от справката разходите за издръжка и живот по данни на НСИ в размер на 8 096,04 лв. за двамата съпрузи. Още повече

разходите за издръжка и живот по данни на НСИ не са били изчислени на годишна база, каквато е константната съдебна практика. Правилно са премахнати и начислените разходи за пътуване в общ размер на 33 728,22 лв. за двамата съпрузи. Безспорно е налице противоречие в така прибавените разходи за пътуване, тъй като видно от съставния паричен поток на датите, на които ревизиращият екип е начислил разходи за пътуване, съпрузите са били в България, тъй като са правили вноски и тегления на каса в българска банка. Видно от изготвената справка на 30.04.2008 г. и на 05.05.2008 г. има банкови преводи, а ревизиращият екип е начислил разходи за дневни и квартирни пари за периода 26.04.2008 г. - 08.05.2008 г. Независимо от горното, е налице безспорно превишение на разходите над приходите на семейството, а за доказаността на това обстоятелство Съдът се мотивира по-горе. Съдът намира, че превишението правилно е изчислено след нанесените от Директора на Д"ОДОП" корекции. Същото е в размер на 71 119,08 лв. или по 35 559,54 лв. за всеки от съпрузите. Дължимият данък от 10%, изчислен върху получената данъчна основа е в размер на 3 555,95 лв. вместо установения с РА в размер на 7 657,55 лв. Към сумата от 3 555,95 лв. правилно решаващия орган е добавил и декларираните с ГДД от лицето, но невнесен данък за 2008 г. в размер на 1 006,92 лв., с оглед на което законосъобразно е определен данък за 2008 г. в размер на 4 562,87 лв.

За **2010 г.** РА също е изменен, като Съдът намира, че правилно решаващият орган е приел нулево начално салдо, тъй като ревизираното лице не е декларирано парични наличности в брой към началото на периода. Поради констатираните дублирания на разходите за издръжка и живот, правилно са премахнати разходите по данни на НСИ в размер на 8 108,04 лв. Налице са и противоречията относно начислените разходи за пътувания в чужбина в размер на 4 869,98 лв. за двамата съпрузи, тъй като се установява, че съпрузите са извършвали банкови вноски и тегления в периодите, за които са им начислени разходи за пътуване.

И за тази година превишението на разходите над приходите на семейството е доказано. След като от общия констатиран недостиг за двамата съпрузи в размер на 34 952,56 лв. се извадят разходите по данни на НСИ /8 108,04 лв./ и разходите за пътуване /4 869,98 лв./, е получен недостиг от 21 974,54 лв. или 10 987,27 лв. за жалбоподателя. Законосъобразно е определен дължим данък от 10% върху посочената данъчна основа в размер на 1 098,73 лв., вместо установения с РА данък в размер на 1 747,63 лв.

За **2011 г.** РА също е изменен, като и за тази година Съдът намира, че правилно решаващият орган е приел нулево начално салдо, тъй като ревизираното лице не е декларирано парични наличности в брой към началото на периода.

И за тази година превишението на разходите над приходите на семейството е доказано. След като от общия констатиран недостиг за двамата съпрузи в размер на 19 391,08 лв. са извадени начислените разходи на двамата съпрузи по данни на НСИ в размер на 8 547 лв. и определените разходи за пътувания в чужбина в размер на 1 251,72 лв., е получен общ недостиг на парични средства на двамата съпрузи в размер на 9 592,37 лв., от които половината за жалбоподателя възлиза на 4 796,18 лв. Законосъобразно върху получената данъчна основа от 4 796,18 лв. е изчислен дължим данък от 10% върху посочената данъчна основа в размер на 479,62 лв., вместо установения с РА данък в размер на 969,55 лв.

С оглед всичко гореизложено Съдът намира, че законосъобразно са определени дължимите от Ю. Т. данъчни задължения за 2008 г., 2010 г. и 2011 г. Не бяха констатирани несъответствия при определянето на данъчната основа и съответно изчисления върху нея данък. Наведените основания за нищожност поради допуснати съществени процесуални нарушения са неоснователни и подробно обсъдени по-горе в решението. Всички други наведени с жалбата доводи са съобразени от решаващия орган и са намерили отражение при изменението на РА. При този анализ Съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по приходите, при спазване на изискванията за форма и съдържание, в изпълнение на предвидените в ДОПК процесуални правила, и при спазване на материалния закон, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора, на основание чл.8, ал.1, т.3 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 637,06 лв., и наред с него следва да се присъдят направените разноски по делото в размер на 280 лв. за изготвена СГЕ и 40 за свидетели.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Р. Т. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], против Ревизионен акт № Р-2205-1302061-091-01/24.09.2014 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., частично потвърден и изменен с Решение № 986/22.06.2017 г. на и.д. Директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Ю. Р. Т. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], да заплати на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"- [населено място] при ЦУ на НАП, сума в размер на 957,06 (деветстотин петдесет и седем лева и 6 ст.) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение и разноски по делото за съдебно-графологическа експертиза и за свидетели.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: